

Митрополит Иларион: Пресвета Богородица обгръща с майчинската Си любов целия свят и всеки човек

На 21 септември 2021 г., на празника Рождество на Пресветата наша Владичица Богородица и Приснодева Мария, председателят на Отдела за външни църковни връзки на Московската Патриаршия митрополит Волоколамски Иларион отслужи Божествена литургия в московския храм в чест на иконата на Божията Майка «Всех скорбящих Радост» на ул. «Большая Ордынка».

На архипастиря съслужиха клириците от храма.

Предишната вечер владика Иларион извърши всенощно бдение в същия храм.

По време на сугубата ектения бяха прочетени молитвени прошения за избавление от коронавирусната инфекция.

След сугубата ектения митрополит Иларион прочете молитва, четена по време на разпространение на вредоносна зараза.

След края на Божествената литургия архипастирят се обърна към присъстващите с проповедническо слово:

«В името на Отца и Сина и Светия Дух!

В Евангелията не се казва нищо за това – откъде е произлязла Пресветата Дева, кои са били Нейните родители, как е била възпитана Тя. В Евангелие от Лука ние четем за това как архангел Гавриил бил изпратен в Назарет при Дева, наречена Мария, за да ѝ възвести благата вест за родения от Нея Спасител. В Евангелието от Матея се казва как се е извършило Рождеството на Господ Исус Христос от Мария Дева и Светия Дух. Но коя е била Мария Дева, кои са Нейните родители, какво е предшествало това идване на ангела при Нея, Евангелието мълчи.

За всичко това ни разказва църковното предание.

Съгласно църковното предание родители на Пресветата Дева Мария са били благочестивите Йоаким и Анна. Йоаким, свещеник в Йерусалимския храм, бил бездетен, което се възприемало в Стария Завет като тежко наказание от Бога за сторени грехове. Много години той и жена му Анна се молели Господ да ги дари с потомство.

Когато Йоаким и Анна били вече на възраст, Господ чул тяхната молитва и от благочестивата съпругеска двойка произлязла Онази, на Която било съдено да стане Майка на Въплътения Бог, Вместилище на Невместимия и средство за нашето спасение.

Пресвета Владичица Богородица, както свидетелства църковното предание, се е възпитавала при Йерусалимския храм. Цялото си време Тя прекарвала в молитва, четене на Светото Писание, ръкоделие, подготвяла се да стане Майка на Господа. Но когато при Пречистата Дева се явил ангел и възвестил това, Тя била смутена. «Как ще бъде това, когато аз мъж не познавам?» (Лк. 1:34), питала Мария. Но ангелът ѝ казал: «Дух Светий ще слезе върху ти, и силата на Всевишния

ще те осени» (Лк. 1:35).

Защо именно тази благочестива еврейска девойка е избрал Господ, за да стане Тя Негова Майка? Защо не някоя друга? И защо изобщо е трябвало да се роди от Дева? Та нали Той би могъл просто да слезе от небесата точно както се е възнесъл там след като е умрял на кръста и възкръснал от мъртвите?

Нито Светото Писание, нито Преданието не ще ни дадат отговор на тези въпроси. Господ е дошъл в този свят чрез обикновено човешко раждане – обикновено, защото то е било съвсем същото като при другите хора. Но в същото време раждането на Иисус Христос не може да се нарече обикновено, защото Той се е родил не от мъж и жена, а от Мария Дева и Светия Дух. Девството на Мария останало запазено, Тя не го изгубила, когато родила Господа Спасителя. И когато ние размишляваме за всичко това, нашият ум и сърце се докосват до велика тайна, която не може да се опише с човешки думи.

Ние не можем да отговорим на въпроса защо Господ се е явил така, а не иначе. Защо е избрал именно този начин на раждане, а не някой друг. Ние знаем само, че Бог е поискал да бъде заедно с нас. Той поискал да се спусне от Своята небесна висота, за да се потопи в нашия човешки живот с всичките му скърби, проблеми, с всичко, което не само ни радва, но и тегне върху сърцето ни и душата ни.

Господ слезе от небето на земята, Той стана един от нас, за да ни спаси, за да можем и ние, водени от Него, да се изкачим от земята на небето. Но нашето изкачване от земята на небето ще се извърши не едновременно, не наведнъж, след нашата смърт, то се извършва вече тук и сега, когато идваме в храма, когато участваме в Божествената литургия, молим се на Господа, на Неговата Пречиста Майка, на ангелите и светиите и най-вече когато се причастяваме със Светите Христови Тайни, приемайки в себе си Тялото и Кръвта на Въплътения Бог. Ето, тъкмо сега и започва нашето изкачване от земята на небето. И в това изкачване наша Помощница, Застъпница и Молитвеница е Пресвета Богородица и Приснодева Мария.

Пресвета Богородица е удостоила нашия храм с особена милост, Тя пребъдва заедно с нас чрез Своята чудотворна икона «Всех скорбящих Радост». Всеки път, когато ни сполита скръб, ние можем да пристъпим към тази икона, да я целунем, да се помолим на Пресветата Дева, и винаги ще получим облекчение и помощ. Дори и да не е веднага, непременно пак ще ги получим, защото Пресвета Богородица чува нашите молитви, Тя е наша Застъпница, Помощница и Молитвеница пред престола на Бога Вседържителя.

Някои твърдят, че всички сказания за Рождеството на Дева Мария от Йоаким и Анна, за Нейното възпитание в Йерусалимския храм са недостоверни, защото ги няма в Светото Писание, пък и не е

възможно едно малко момиче да се възпитава при храма. Така, в частност, говорят протестантските, баптистките проповедници, петдесетниците – хората, които вярват в Христа като в Бог и Спасител, но при това отхвърлят църковното предание, не се молят на Пресвета Богородица и не Я почитат.

На такива хора ние с цялата си твърдост и цялото си смирение отговаряме: тайната на Пресвета Богородица е тайна, която е била явена на Църквата. Тя е била открита на нея. И в течение на много векове се е откривала на вярващото сърце. Ние не си представяме Богочитанието и почитанието на Иисус Христос като Бог и Спасител без едновременно почитане на Дева Мария като Негова Пречиста Майка, като Преблагословена Владичица наша Богородица.

Не е случайно, че когато през V в. един самонадеян богослов решил да промени името на Пресвета Богородица, твърдейки, че Тя е родила не Вечния Бог, а човека Иисус Христос и затова трябва да Я наричаме Христородица, а не Богородица, цялата църковна пълнота, обикновеният народ и духовенство, архиереите и богословите се надигнали срещу това нечестие, защото Пресветата Дева е наистина Богородица. Тя е родила Богочовека Христос, и затова напълно справедливо се нарича Богородица. Ние се молим на Нея като на наша Ходатаица, Застъпница и Молитвеница пред престола на Бога Вседържителя. Нашето сърце откликва на Нейното присъствие в нашия живот, но най-важното е, че Тя откликва на нашите молитви, чува ни, обича ни и с майчинската Си любов обгръща целия свят и всеки човек.

Нека на празника Рождество на Пресвета Богородица да се молим на нашата Пречиста Владичица да ни запази от всяко зло, да запази нашето Отечество, всички народи по земята, както и за това – да се прекрати колкото се може по-бързо онази напаст, която ни е изпратена като допущение Божие. Нека в тишината на сърцето си прославяме нашия Господ Иисус Христос и Неговата Пречиста Майка, Владичица наша. Амин.

Поздравявам всички ви с празника Рождество на Пресвета Богородица! Господ да ви пази всички».

Служба «Комуникация» на ОВЦС